

Studieplan

Mastergrad i avansert klinisk sykepleie **Intensiv-/allmennsykepleie** 120 studiepoeng

Gjelder for MAKS H2018

Behandlet i studiekvalitetsutvalg 21.10.13. Endringer godkjent: 16.04.2018.
Justert 04.03.2020

LOVISENBERG
DIAKONALE HØGSKOLE

www.ldh.no

Innholdsfortegnelse

I. INNLEDNING	0
II. BAKGRUNNFORETABLERING AV STUDIET	0
III. STUDIETS FORMÅL OG FAGLIGE PROFIL	3
IV. SPESIALISERINGSOMRÅDER.....	4
V. OPPTAKSKRAV	6
VI. LÆRINGSUTBYTTE.....	6
Kunnskaper.....	7
Ferdigheter.....	7
Generell kompetanse.....	7
VII. ORGANISERING OG INNHOLD.....	8
VIII. ARBEIDS- OG UNDERVISNINGSFORMER.....	12
IX. VURDERINGSFORMER.....	13
X. INTERNASJONALISERING	13
XI. GRUNNLAG FOR TILDELING AV MASTERGRAD.....	13
XII. DETALJERT EMNEOVERSIKT.....	14
MODUL A: AVANSERT KLINISK SYKEPLEIE	14
EMNE MAKS-A1: Vurdering av pasientens helsestatus.....	14
EMNE MAKS-A2: Håndtering av komplekse pasienttilstander	16
EMNE MAKS-A2: Håndtering av komplekse pasienttilstander	19
EMNE MAKS-A3: Organisasjon og samhandling.....	21
MAKS-A 4: Verdier og etiske utfordringer i klinisk praksis.....	23
MODUL B: VITENSKAPSTEORI, KUNNSKAPSSYN OG	25
FORSKNINGSMETODE	25
Emne MAKS-B1: Vitenskapsteori og forskningsmetode	25
Emne MAKS-B2: Prosjektplanlegging.....	27
MODUL C: MEDISINSK OG NATURVITENSKAPELIG	28
KUNNSKAPSGRUNNLAG.....	28
EMNE MAKS-C1: Patofysiologi ved akutt og kritisk sykdom.....	28
EMNE MAKS-C2: Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling.....	30
EMNE MAKS-C2: Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling.....	32
MODUL D: MASTEROPPGAVE	33

I. INNLEDNING

LDHs masterstudium i avansert klinisk sykepleie med spesialisering i intensivsykepleie eller allmennsykepleie til akutt og kronisk syke, tilbys som en 120 studiepoengs mastergrad i henhold til § 3 i Forskrift om krav til mastergrad (2005). Ved fullført studium oppnås graden Master i avansert klinisk sykepleie. Fra 2013 er den etablerte videreutdanningen i intensivsykepleie videreutviklet til masterstudium, og spesialisering i allmennsykepleie er opprettet som et nytt studietilbud. Spesialiseringen i intensivsykepleie er organisert med et innhold som tilfredsstillende kravene i nasjonal rammeplanen for videreutdanning i intensivsykepleie (2005).

Masterstudiet skal føre til avansert klinisk handlingskompetanse, så vel som kompetanse i å lede og initiere endrings- og utviklingsarbeid relevant for den enkelte fordypning. Studiet har en klar klinisk profil, noe som gjenspeiles i læringsutbyttebeskrivelser og læringsformer. Studiet skal formidle og bidra til å utvikle forskningsbasert kunnskap i sykepleie og kvalifisere til videre forskning og forskerutdanning (PhD-studier).

II. BAKGRUNN FOR ETABLERING AV STUDIET

Med et masterstudium i avansert klinisk sykepleie ønsker LDH å tilby en utdanning der det legges vekt på å styrke kvaliteten og effektiviteten på sykepleietilbudet i alle deler av helsetjenesten. Alvorlig sykdom, enten den er akutt kritisk eller kronisk, rammer mennesker i alle aldre og kan ha alvorlige, noen ganger livstruende, konsekvenser som medfører store belastninger for pasientene og for deres pårørende. Livstruende og livshemmende sykdom har ikke bare konsekvenser for hele mennesket, men også for den sammenheng mennesket er i. Sykepleiere spiller en sentral rolle i pleien og behandlingen av den alvorlig syke pasienten, og det er derfor av stor betydning at de innehar de kvalifikasjonene som er nødvendig for å håndtere de komplekse utfordringene denne pasientgruppen står overfor. Kompetanse til å vurdere alvorlighetsgraden i pasientens helsetilstand, til å lindre smerte og annen lidelse, samt å utføre og overvåke delegert medisinsk behandling på en selvstendig, helhetlig og omsorgsfull måte, vil være eksempler på nødvendig kjernekompetanse i sykepleien til akutt kritisk syke og kronisk syke med akutt forverring.

Tittelen på masterstudiet er forankret i en internasjonalt anerkjent formulering ”Advanced Practice Nurse” eller “Advanced Nurse Practitioner”, og viser til et ønske om å tilby sykepleiere

et solid klinisk og vitenskapelig fundament for sin yrkesutøvelse. I tråd med det som vektlegges internasjonalt i utviklingen av en avansert klinisk sykepleierrolle, har LDH til hensikt å bidra til at sykepleiere har kompetanse til å vurdere pasientens helsetilstand, i å planlegge, iverksette og gjennomføre et behandlingsforløp i samarbeid med lege og annet helsepersonell, samt kompetanse i å initiere og bidra til å videreutvikle helsetjenester.

Behovet for en slik avansert sykepleiekompetanse kan knyttes til tre viktige utviklingstrekk:

1. Demografiske forhold og endringer i sykdomsbildet
2. Endringer i organiseringen av helsetjenestene
3. Endrede krav til sykepleieres yrkesrolle

Demografiske forhold og endringer i sykdomsbildet

Den demografiske utviklingen i Norge viser at antallet eldre er i vekst. Med økende alder følger økt sannsynlighet for å bli rammet av alvorlig sykdom. Den eldre pasienten har ofte nedsatt allmenntilstand og flere kroniske sykdommer som gir periodevis akutte forverringer. Endringer i pasientdemografien viser at stadig flere pasienter lever med en eller flere kroniske sykdommer som over tid gir behov for avansert medisinsk behandling. Eksempler er pasienter med KOLS, hjertesykdom, diabetes eller kreft. Dette er pasientgrupper som gir behov for høyt kvalifisert helsepersonell i alle deler av helsetjenesten.

Pasientenes skrøpelighet gir høyere risiko for komplikasjoner, og flere vil trenge langvarig og avansert intensiv behandling. I norske intensivavdelinger er gjennomsnittsalderen nå ca. 60 år. Dersom nåværende utvikling fortsetter, kan man forvente en økning i gjennomsnittsalderen de neste årene. For å kunne opprettholde en akseptabel livskvalitet og funksjonsnivå, vil de fleste ha behov for omfattende behandling og pleie etter intensivoppholdet og utskrivelse fra sykehus, i mange tilfeller for resten av livet. Den medisinsk-teknologiske utviklingen fører til at stadig flere overlever svært alvorlig sykdom eller skade. Eksempler er pasienter med multitraumer etter en ulykke, pasienter som har gjennomgått omfattende hjertekirurgi eller en organtransplantasjon. Disse pasientgruppene krever spesialisert kompetanse, og mange får følgetilstander som krever innsats fra kvalifisert helsepersonell livet ut.

Endringer i organiseringen av helsetjenestene

Krav til effektivisering gjennom raskere utskrivning og økende spesialisering av spesialisthelsetjenestens tilbud, fører til at mange som før ble behandlet av spesialisthelsetjenesten, nå er kommunehelsetjenestens ansvar. I følge samhandlingsreformen

(St. meld. 47) ønsker man å utvide kommunenes rolle i behandlingen av akutt oppstått sykdom, forverring av kronisk sykdom, og i etterbehandlingen av pasienter som er ferdigbehandlet i sykehus. Hensikten er å forebygge helsesvikt og sykdomsutvikling på et tidlig tidspunkt, og å behandle pasienten så nær hjemmet som mulig, som i lokalmedisinske sentra, kommunale akutte døgnenheter (KAD), hjemmetjenester og/eller forsterkede sykehjem. Skal visjonene i samhandlingsreformen kunne realiseres, vil kommunene ha behov for flere høyt kvalifiserte sykepleiere.

Med denne utviklingen, der sykdom og helseplager i større grad enn tidligere skal behandles utenfor spesialisthelsetjenesten, gir det ikke nødvendigvis mening å skille mellom behandlingstjenester og pleie- og omsorgstjenester, fordi behandling og pleie vil gå over i hverandre. For å sikre et samsvar mellom kompleksiteten i pasientsituasjonene og tilgjengelig kompetanse, må sykepleiere settes i stand til å ta større ansvar for alvorlig syke pasienter, der de befinner seg.

En viktig målsetting for masterprogrammet i avansert klinisk sykepleie er derfor å utdanne sykepleiere som er i stand til å utøve faglig forsvarlig, avansert "hands on" sykepleie gjennom hele pasientforløpet, og på tvers av tjenestenivå. Videre vil det være nødvendig å kvalifisere sykepleiere til å arbeide i tråd med nyere helsepolitiske føringer mot standardiserte og mer sammenhengende pasientforløp/behandlingskjeder og mot en integrert helsetjeneste. Kunnskaper om samhandling mellom ulike tjenestenivå og grupper av helsepersonell, så vel som forskning og utvikling knyttet til organisering og forbedring av tjenestene, vil være sentrale elementer i den sammenheng.

Endrede krav til sykepleieres yrkesrolle

Både nasjonalt og internasjonalt er det dokumentert at sykepleieres praksis er i rask utvikling og endring. Endringer i helsetjenestens rammer med høyere krav til kvalitet, sammenheng og effektivitet i pasientbehandlingen, fører til en utvidelse av sykepleieres funksjonsområde. For eksempel utfører sykepleiere i praksisfeltet flere medisinske funksjoner og gjøremål nå enn tidligere, noe som krever kunnskaper og ferdigheter på et avansert nivå. I tillegg fører den raske utviklingen av ny kunnskap og teknologi til behov for stadige kunnskapsoppdateringer og innlæring av nye ferdigheter, samt behov for endring og utvikling av tjenestetilbud.

Masterstudiet i avansert klinisk sykepleie er utviklet for å svare på behovet for formell og reell kompetanseheving som denne utviklingen i sykepleieres yrkesrolle gir. Hensikten er å utdanne engasjerte og reflekterte sykepleiere der selvstendighet og kritisk analytisk tenkning på avansert nivå, er utgangspunktet for arbeid med utvikling av kunnskapsbasert praksis og faglig forsvarlige helsetjenester. Gjennom studiet skal studentene utvikle sine kunnskaper og ferdigheter, både ved å tilegne seg anerkjent kunnskap som allerede foreligger, og ved å lære seg hvordan en kritisk vurderer, oppdaterer og videreutvikler relevant faglig kunnskap.

III. STUDIETS FORMÅL OG FAGLIGE PROFIL

Formålet med studiet er å kvalifisere sykepleiere til å ta et utvidet ansvar for pasienter med komplekse pleie- og behandlingsbehov grunnet alvorlig sykdom eller skade. Studiet har fokus både på personer som har en kronisk sykdom, og som enten får en akutt sykdom eller en akutt forverring av sin grunnlidelse, og på personer som har kommet i akutt fysiologisk krise på grunn av sykdom eller skade. Masterstudiet i avansert klinisk sykepleie tar sikte på å utdanne sykepleiere som kan initiere tidlig innsats, ivareta forebyggende og behandlende funksjoner, samt bidra til en verdig livsavslutning for pasienter både i spesialist- og kommunehelsetjenesten.

Studiets faglige profil er nært knyttet til studiets formål om å utdanne sykepleiere som er kompetente til å møte de behovene samfunnet har for tjenester i særlig komplekse pasientsituasjoner. Dette kan være utfordringer knyttet til endringer i sykdomsbilde, i sykepleieres funksjonsområde og i organiseringen av helsetjenester. Studiet vil vektlegge kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse som kan bidra til å stabilisere akutte helseproblemer, forebygge og håndtere komplikasjoner, sikre helhetlig håndtering av skade og sykdom, samt gjenetablere et akseptabelt helsenivå i samarbeid med annet helsepersonell, pasient og pårørende.

I håndteringen av alvorlige og komplekse sykdomstilstander og pasienters reaksjoner på disse, vil de medisinske, sykepleiefaglige, organisatoriske og etiske utfordringene være innvevd i hverandre i pasientsituasjonene. Pasientens behov for medisinsk behandling kan ikke ses isolert fra pasientens øvrige behov og livssituasjon. Like viktig som å finne ut hvilken sykdom et menneske lider av, er det å finne ut hvilket menneske som lider av sykdommen. Å forstå den enkelte situasjon og de faktorene som påvirker denne, er en forutsetning for å kunne gjøre en

helhetlig vurdering, planlegge og gjennomføre avansert klinisk sykepleie. Situasjonsforståelse utvikles gjennom dette studiet. Hvilke handlingsmuligheter som står åpne for sykepleierne i en aktuell situasjon, bestemmes ikke bare av sykepleiernes kunnskaper, ferdigheter og generelle kompetanse, men også av helsepolitiske føringer og institusjonelle rammefaktorer som arbeidsorganisering/-fordeling og samarbeidsforhold. I tråd med dette vil etiske, kulturelle og organisatoriske perspektiv være en integrert del av alle de kliniske emnene i masteren, samtidig som de også ivaretas i selvstendige emner.

Masterstudiet i avansert klinisk sykepleie utdanner til klinisk praksis, både direkte pasientrettet behandling og indirekte pasientrettet arbeid med kvalitetssikring og utvikling av helsetjenestene. I avansert klinisk sykepleie vil teoretisk og praktisk kunnskap betinge hverandre. Studiet vil formidle teoretisk kunnskap som skal inngå i grunnlaget for observasjoner, vurderinger og handlingsvalg i praksis. Praksisstudier er en sentral læringsmetode i flere av emnene i studiet. Det legges opp til at studentene skal bruke observasjoner og spørsmål fra ulike kliniske situasjoner for å søke og utvikle ny kunnskap. Også for de emnene som ikke har praksisstudier knyttet direkte til seg, vil relevans for klinisk praksis være et styrende prinsipp.

IV. SPESIALISERINGSOMRÅDER

Den tradisjonelle veien til spesialisert kompetanse i sykepleie har vært gjennom etablerte videreutdanninger og sykehusinterne kompetanseutviklingsprogram. Med kvalitetsreformen og innføringen av gradssystemet, er utvikling av utdanninger på mastergradsnivå nødvendig for at sykepleiere skal få de samme mulighetene som studenter innenfor andre universitets- og høgskolefag. I tillegg er høyt utdannede klinikere en forutsetning for at helsetjenesten skal mestre sine utfordringer i årene fremover. LDH anser det som naturlig både at det utvikles nye spesialiserte mastertilbud for sykepleiere, og at tidligere etablerte videreutdanninger innlemmes i gradssystemet gjennom utvikling til masterutdanninger. Denne intensjonen danner grunnlaget for at masterprogrammet i avansert klinisk sykepleie tilbyr spesialisering innen følgende områder:

- Allmennsykepleie
- Intensivsykepleie

Spesialisering i allmennsykepleie

Med en spesialisering i allmennsykepleie ønsker LDH å utdanne sykepleiere med avansert klinisk kompetanse til å vurdere og håndtere komplekse pasienttilstander både i kommunehelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten. Spesialisering i allmennsykepleie er utviklet for å møte pasienter i alle aldersgrupper som har behov for avansert pleie- og behandlingskompetanse.

Kortere liggetid i sykehus fører til at pasienter med komplekse sykdomsbilder har store pleie- og behandlingsbehov også utenfor spesialisthelsetjenesten. Økt antall kronisk syke med komplekse sykdomsbilder blir i større grad behandlet hjemme. Samhandling mellom sykehus og kommune er i utvikling, og disse forholdene utfordrer kompetansenivået i kommunehelsetjenesten. Master i avansert klinisk sykepleie med spesialisering i allmennsykepleie er spesielt egnet for å møte denne utfordringen.

Tradisjonelt har de fleste sykepleiere med høy medisinsk-teknisk kompetanse arbeidet i sykehusenes intensivavdelinger og andre høyspesialiserte behandlingsskiltetkster. Pasientene ved intensivenheter er i dag alvorlig syke når de overflyttes til intermedieæravdelinger eller generelle sengeposter, noe som fordrer en høyere kompetanse i sykepleietjenesten på sengeposter. Avansert klinisk sykepleie med spesialisering i allmennsykepleie er utviklet med tanke på å dekke slike kompetansebehov.

Eksempler på aktuelle arbeidskontekster for en sykepleier med spesialisering i allmennsykepleie er kommunale tjenester som ambulante team, sykehjem, hjemmesykepleie, lokalmedisinske sentra, KAD-enheter og legevakt, samt sykehus tjenester som medisinske og kirurgiske sengeposter, intermedieæravdelinger, akuttmottak og dialyseavdelinger.

Spesialisering i intensivsykepleie

LDH har utdannet intensivsykepleiere i over 10 år og ser det som en naturlig utvikling at denne tradisjonelle videreutdanningen nå tilbys som spesialisering i en mastergrad. På bakgrunn av St.prp. nr: 65 (1997-98) vedtok Stortinget at ansvaret for de bedriftsinterne videreutdanningene innenfor anesthesi-, barne-, intensiv-, operasjons- og kreftsykepleie skulle overføres til høyskolene. Etter den tid har LDH samarbeidet om utdanningen av intensivsykepleiere med flere sykehus, hovedsakelig i Oslo og Akershus.

I masterstudiet med spesialisering i intensivsykepleie er emnene fra “Nasjonal rammeplanen for videreutdanning i intensivsykepleie” (2005) integrert. Spesialiseringen i intensivsykepleie rettes, som før, i hovedsak mot barn, voksne og gamle akutt og kritisk syke pasienter som har behov for kontinuerlig behandling, overvåking og pleie. Intensivsykepleiere skal kontinuerlig observere og vurdere forandringer i pasientens tilstand, samt gjennomføre og overvåke ordinert medisinsk behandling med medikamenter, infusjoner og avansert medisinsk teknologi. Den akutte og kritiske sykes situasjon kan endre seg raskt, og derfor er årvåkenhet og raske skift av fokus nødvendig. I akutte situasjoner skal sykepleieren med spesialisering i intensivsykepleie kunne sette i gang livreddende behandling og må derfor være i stand til selvstendig å vurdere og håndtere akutte og kritiske situasjoner. Pasienten kan være ute av stand til å ivareta sine grunnleggende behov, og sykepleieren med spesialisering i intensivsykepleie har ansvar for at disse blir dekket, også i situasjoner preget av behandlingsintensitet og høyt arbeidstempo. Den akutte og kritisk syke og hans/hennes pårørende kan på grunn av fysisk og/eller psykisk krise ha varierende mulighet for å gi uttrykk for og ta ansvar for sin situasjon. Å forebygge og behandle komplikasjoner og lindre lidelser, smerter og ubehag på en kvalifisert måte, er derfor sentralt ved spesialisering i intensivsykepleie.

Eksempler på aktuelle arbeidskontekster ved spesialisering i intensivsykepleie er intensivavdelinger for voksne og/eller barn, overvåkningsavdelinger, postoperative avdelinger, akuttmottak, AMK-sentraler og ambulansetjenester, samt dialyseavdelinger.

V. OPPTAKSKRAV

Opptakskravet til studiet er i henhold til Forskrift om krav til mastergrad § 3, fullført og bestått bachelor i sykepleie. I tillegg kreves erfaring med direkte utøvelse av klinisk sykepleie tilsvarende to års arbeid i 100 % stilling. Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn studieplasser, rangeres søkeren etter karakterpoeng, utdanningspoeng og praksispoeng.

Opptak til studiet gjennomføres i henhold til forskrift om [opptak ved LDH](#).

VI. LÆRINGSUTBYTTE

En avansert klinisk sykepleier er kjennetegnet ved å ha tilegnet seg de kunnskapene, ferdighetene og den generelle kompetansen som er nødvendig for å inneha en utvidet klinisk

rolle, der observasjons, vurderings- og beslutningsdyktighet, årvåkenhet og evne til å utføre komplekse behandlings- og pleieoppgaver står sentralt.

Etter fullført masterstudium skal kandidaten:

Kunnskaper

- vise inngående kunnskap om pasientens sykdomsprosesser, reaksjoner og behov i et alders-, kjønns- og flerkulturelt perspektiv
- vise avansert kunnskap om sykepleie og medisinsk behandling til pasientmålgruppen
- analysere kliniske, faglige og etiske problemstillinger innenfor eget fagområde med utgangspunkt i relevant fagkunnskap, forskning, brukerkunnskap og erfaring
- vise avansert kunnskap om helsetjenestens organisering og egen yrkesrolle

Ferdigheter

- anvende faglig kunnskap kritisk og ha en analytisk tilnærming til egen praksis
- anvende relevante metoder og kunnskaper for selvstendig å kunne identifisere, tolke og vurdere pasientens helsestatus, kliniske problemstillinger, sykdom, reaksjoner og behov
- selvstendig planlegge og gjennomføre avansert sykepleie og delegert medisinsk behandling til pasientmålgruppen på en forsvarlig og omsorgsfull måte
- selvstendig kunne kvalitetssikre og anvende medisinsk teknisk utstyr i kliniske pasientsituasjoner
- handle effektivt og etisk forsvarlig i akutte og komplekse situasjoner
- identifisere og drøfte etiske utfordringer i klinisk praksis og forskning som involverer akutt, kritisk og alvorlig syke personer
- mestre å arbeide i nær dialog og samhandling med pasient og pårørende
- samarbeide hensiktsmessig med egen og andre helsefaglige profesjoner innenfor egen organisasjon og på tvers av tjenestenivåer
- gjennomføre et selvstendig, avgrenset forsknings- eller utviklingsprosjekt under veiledning og i tråd med gjeldende forskningsetiske normer

Generell kompetanse

- bidra i diskusjoner om og videreutvikle rollen som avansert klinisk sykepleier
- formidle faglige vurderinger og problemstillinger til kolleger og allmennheten

- anvende kunnskaper og ferdigheter for å oppnå handlingskompetanse til å gjennomføre avansert sykepleie og delegert medisinsk behandling i kliniske pasientsituasjoner
- lede og koordinere pasientrettede aktiviteter som bidrar til å sikre sammenhengende og trygge pasientforløp i egen enhet og på tvers av tjenestenivå
- bidra til nytenkning og delta i innovasjonsprosesser
- videreutvikle og fremme kunnskapsbasert sykepleiepraksis

VII. ORGANISERING OG INNHOLD

Studiet er et masterprogram på 120 studiepoeng, som kan gjennomføres på deltid over 3 år eller heltid over 2 år. Studiet bygger på bachelorgrad i sykepleie og fører frem til graden Master i avansert klinisk sykepleie.

I studieprogrammet inngår det fire moduler med følgende tilhørende emner:

Modul A: Avansert klinisk sykepleie (55 sp)

Emne MAKS-A1 Vurdering av pasientens helsestatus (10 sp)

Emne MAKS-A2 Håndtering av komplekse pasienttilstander (30 sp)

Emne MAKS-A3 Organisasjon og samhandling (10 sp)

Emne MAKS-A4 Verdier og etiske utfordringer i klinisk praksis (5sp)

Modul B: Vitenskapsteori, kunnskapssyn og forskningsmetode (15 sp)

Emne MAKS-B1 Vitenskapsteori og forskningsmetode (10 sp)

Emne MAKS-B2 Prosjektplanlegging (5 sp)

Modul C: Medisinsk og naturvitenskapelig kunnskapsgrunnlag (20 sp)

Emne MAKS-C1 Patofysiologi ved akutt og/eller kritisk sykdom (10 sp)

Emne MAKS-C2 Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling (10 sp)

Modul D: Emne MAKS-D Masteroppgave (30 sp)

Modulene og emnene utgjør en helhet som samlet danner grunnlaget for å oppnå studiets overordnede læringsmål. Det vil imidlertid være mulig for studentene å ta emner eller moduler ved andre institusjoner dersom tilsvarende læringsinnhold kan dokumenteres. Studenten må minst ta 60 studiepoeng ved LDH for å få vitnemål fra høgskolen.

Spesialiseringsretningene intensivsykepleie og allmennsykepleie inneholder de samme modulene og emnene, men noe av innholdet er ulikt, både i de teoretiske og kliniske studiene.

Modul C gjennomføres tidlig i studieløpet, siden kunnskap fra denne modulen inngår i grunnlaget for emnene MAKS-A1 og MAKS-A2. Emne MAKS-A2 "Håndtering av komplekse pasienttilstander" er et sentralt emne som består av to deler og vil gå over to semestre. Eksamen i MAKS-C1 og MAKS-A1 må være bestått før eksamen kan avlegges i MAKS-A2 del 1. Eksamen i MAKS-C2 og MAKS-A2 del 1, må være bestått før eksamen kan avlegges i A2, del 2.

For å kunne fremstille seg til eksamen i emne B2, må eksamen i emne A1 og emne B1 være bestått. Grunnleggende kunnskap i vitenskapsteori- og forskningsmetode, samt klinisk og teoretisk kompetanse er avgjørende for å kunne utarbeide en prosjektplan med utgangspunkt i en klinisk problemstilling i emne B2. Krav til forkunnskaper for å starte på emne D og få tildelt veileder på masteroppgaven, er at alle forutgående emner (totalt 90 studiepoeng) er bestått.

I emnene som inngår i modul C, samt i emne MAKS-A1, MAKS-A2 og MAKS-A3 er praksisstudier en integrert del. Størstedelen av studieforløpet vil derfor bestå av en veksling mellom ukesamlinger på skolen med ressursforelesninger, seminarer og studiegrupper, selvstudier mellom og under samlingene, og praksisstudier. Nærmere oversikt over de ulike emnene beskrives i kapittel XII.

Det stilles krav om 80 % tilstedeværelse ved ferdighetslæring i øvelses- og simuleringsrom. Krav om tilstedeværelse ved praksisstudier er gjennomsnittlig 30 timer per uke. For å få godkjent praksisperioden kreves det at studenten er tilstede 90 % av den planlagte tiden. Fravær mellom 10 og 20 % må tas igjen etter avtale med faglærer, mens fravær over 20 % medfører "ikke godkjent" praksisperiode. Læringsplaner for emnene vil gi mer utfyllende beskrivelser om krav om tilstedeværelse ved organiserte studieaktiviteter.

Det er et mål at studentene tidlig i studiet har tanker om et tema som de ønsker å utforske i masteroppgaven og arbeide med gjennom hele studieløpet. Arbeidet med masteroppgaven vil pågå gjennom de to siste semestrene. Masteroppgaven bygger på de øvrige modulene som må være bestått før studenten kan levere inn masteroppgaven.

Studiet gjennomføres på heltid over 2 år ut fra følgende skisse:

Semester	Emne	Praksis- studier	Studie- poeng
Sem. 1: 30 sp	MAKS-C1: Patofysiologi ved akutt og/eller kritisk sykdom		10
	MAKS-A1: Vurdering av pasientens helsestatus	7 uker	10
	MAKS-B1: Vitenskapsteori og forskningsmetode		10
Sem. 2: 30 sp	MAKS-C 2: Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling		10
	MAKS-A2, del 1: Håndtering av komplekse pasienttilstander	11 uker	15
	MAKS-B2: Prosjektplanlegging		5
Sem 3: 30 sp	MAKS-A2, del 2: Håndtering av komplekse pasienttilstander	8 uker	15
	MAKS-A3 Organisasjon og samhandling	2 uker	10
	MAKS-A4: Verdier og etiske utfordringer i klinisk praksis		5
Sem. 4: 30 stp	MAKS-D: Masteroppgave*		30
Totalt			120

*oppstart 3. semester

Studiet gjennomføres på deltid over 3 år ut fra følgende skisse:

Semester	Emne	Praksis- studier	Studie- poeng
Sem. 1: 20 sp	MAKS-C1 Patofysiologi ved akutt og/eller kritisk sykdom		10
	MAKS-A1 Vurdering av pasientens helsestatus	7 uker	10
Sem. 2: 20 sp	MAKS-C 2 Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling		10
	MAKS-B1 Vitenskapsteori og forskningsmetode		10
Sem. 3: 15 sp	MAKS-A3 Organisasjon og samhandling	2 uker	10
	MAKS-A4 Verdier og etiske utfordringer i klinisk praksis		5

Sem. 4: 20 sp	MAKS-A2, del 1 Håndtering av komplekse pasienttilstander	11 uker	15
	MAKS-B2 Prosjektplanlegging		5
Sem. 5: 15 sp	MAKS-A2, del 2 Håndtering av komplekse pasienttilstander	8 uker	15
	MAKS-D Masteroppgave		30
Sem. 6: 20 stp	MAKS-D Masteroppgave		
Totalt			120

STUDIEKVALITET

LDH har kontinuerlig fokus på studiekvalitet. Studentdemokratiet ved høyskolen skal sikre aktiv studentmedvirkning gjennom klassens time, student-tillitsvalgte, studentparlamentet og studentrepresentasjon i aktuelle referansegrupper, råd og utvalg. Studieevaluering er en del av arbeidet med utdanningskvalitet og videreutvikling av utdanningene. Evaluering av studiene gjennomføres som individuell evaluering fra studentene og i evalueringsgrupper med representanter fra studenter og ansatte.

For å kunne tilby en relevant utdanning av god kvalitet, er høyskolen avhengig av studentenes tilbakemeldinger, og det forventes at hver student deltar i evaluering av studiene. Masterstudiet i avansert klinisk sykepleie blir jevnlig evaluert for å sikre og utvikle kvaliteten i programmet:

- Det gjennomføres hvert år en nasjonal studentundersøkelse blant 2. års studenter på alle bachelor- og masterprogram i regi av NOKUT. Resultatene fra undersøkelsen publiseres på portalen Studiebarometeret.no
- Høyskolen gjennomfører periodisk programevaluering.
- Det enkelte emnet eller tilhørende praksisperiode evalueres enten som kontinuerlig muntlig prosessevaluering eller som individuell skriftlig evaluering via elektronisk spørreskjema.

Alle program og emner evalueres i samsvar med LDHs kvalitetssystem. For hvert studieår utarbeides evalueringskalender som viser hvilke emner og program som skal evalueres i løpet av studieåret.

VIII. ARBEIDS- OG UNDERVISNINGSFORMER

Gjennom masterstudiet i avansert klinisk sykepleie skal studenten oppnå læringsutbytter som krever bruk av ulike læringsformer. Studentene skal utvide sitt kunnskapsgrunnlag for yrkesutøvelsen, utvikle sine kliniske og tekniske ferdigheter, oppøve sin evne til å identifisere, fortolke og analysere kliniske og etiske utfordringer, samt heve sin kompetanse til å samhandle, kommunisere, lede og drive fagutvikling og formidling. I studiet legges det derfor opp til varierte arbeids- og undervisningsformer forankret i et læringssyn der læring skjer både individuelt og i samhandling med andre. I arbeidsformene vil det vektlegges studentmedvirkning og studentaktive metoder som skal stimulere studentene til aktivt å søke og vurdere kunnskap, samt utvikle en kritisk reflekterende holdning. Studentene vil også utfordres til å reflektere over egne verdier, holdninger, erfaringer og kunnskaper.

I studieukene som foregår på høgskolen, vil arbeids- og undervisningsformene inkludere ressursforelesninger, litteratursøk og litteraturstudier, gruppearbeid, seminarer med muntlige framlegg eller posterpresentasjon, samt skriftlig arbeid både individuelt og i gruppe. Studentene vil også arbeide med ferdighetslæring i øvelses- og simuleringsrom.

Selvstudier utgjør en betydelig andel av studiet, både individuelt og i grupper. Før studiestart og mellom samlingene på høgskolen, vil læringsaktiviteter organiseres gjennom den elektroniske læringsplattformen Canvas. Det forutsettes at studentene har tilgang til PC/Mac og grunnleggende ferdigheter i bruken av IKT. I tillegg vil undervisning og læring i praksis være avgjørende for at studenten skal kunne tilegne seg kunnskapene og ferdighetene, samt utvikle det kliniske skjønnet som er nødvendig for å utøve en avansert yrkesrolle. Gjennom erfaringer med pasientsituasjoner i ulike praksiskontekster skal studenten under veiledning utvikle sin kompetanse til å vurdere og håndtere komplekse pasientsituasjoner. I perioder med praksisstudier vil det inngå arbeidskrav der studentene forventes å integrere kliniske, etiske og organisatoriske problemstillinger og perspektiver.

Å kunne framstille og drøfte fagstoff både muntlig og skriftlig, vil være viktige forutsetninger for den formen for kommunikasjon og formidling som en avansert klinisk sykepleier skal kunne beherske. Studiet vil søke å integrere vitenskapelige arbeidsmetoder, forskningsresultater og teori i de ulike arbeidsformene slik at studentene blir i stand til å nyttiggjøre seg disse i klinisk praksis.

Pensum utgjør ca. 9.000 sider og vil bestå av både obligatorisk og selvvalgt litteratur, inkludert litteratur som benyttes i masteroppgaven. Litteraturlistene evalueres og revideres årlig, og gjenspeiler oppdatert og aktuell kunnskap. Studentene kan i samråd med emneansvarlig og/eller veileder velge litteratur de selv har funnet gjennom litteratursøk. Det er utarbeidet retningslinjer og kriterier for godkjenning av den selvvalgte litteraturen.

IX. VURDERINGSFORMER

Studiet benytter forskjellige vurderingsformer. Disse er gjengitt under beskrivelsene av hvert emne. Vurderingsuttrykk som blir brukt, er enten gradert karakter A-F, eller Bestått/Ikke bestått. For masteroppgaven er vurderingsuttrykket gradert karakter A-F.

Eksamener og prøver avvikles i henhold til forskrift om studier og eksamen ved Lovisenberg diakonale høyskole <http://www.lovdata.no/cgi-wift/ldles?doc=/sf/sf/sf-20130618-0757.html>

Forutsetninger for å fremstille seg til, eller få sensurert eksamen, vil fremgå i omtalen av hvert enkelt emne under kapittel XII. I praksisstudier vil vurdering foregå fortløpende gjennom veiledede læresituasjoner, refleksjonsgrupper og jevnlig tilbakemeldinger både på skriftlig arbeid og på studentenes kunnskaper og ferdigheter i kliniske situasjoner. Kriterier for vurdering av hver enkelt eksamen fremkommer i læringsplanene. Kriteriene for vurdering i praksisstudier fremkommer i egne planer.

X. INTERNASJONALISERING

Studiet er tilrettelagt slik at det skal være mulig for studentene å ta utbyttbare emner ved institusjoner i utlandet som LDH har samarbeidsavtale med. Tilsvarende vil det kunne tilbys undervisning på engelsk i enkelte av emnene. Mye av pensumlitteraturen vil være på engelsk, og der den ikke er det, vil skolen være behjelpelig med å finne alternativ engelskspråklig litteratur.

XI. GRUNNLAG FOR TILDELING AV MASTERGRAD

Graden Master i avansert klinisk sykepleie tildeles kandidater som har fullført og bestått alle emnene som inngår i modulene A, B, C og D, totalt tilsvarende 120 studiepoeng.

XII. DETALJERT EMNEOVERSIKT

Emneoversikten gir en beskrivelse av hvert emne inkludert forventet læringsutbytte, innhold, arbeids- og undervisningsformer, samt vurderingsformer. Til hvert emne blir det utviklet en læringsplan som inneholder utdypende beskrivelse av emnet, læringsaktiviteter mellom samlingene, obligatorisk pensum, samt utfyllende beskrivelse av eksamen med vurderingskriterier (der dette er aktuelt).

Læringsplanene gjøres tilgjengelige i forkant av hvert semester.

MODUL A: AVANSERT KLINISK SYKEPLEIE

EMNE MAKS-A1: Vurdering av pasientens helsestatus

Emnenavn	Vurdering av pasientens helsestatus
Engelsk navn	Assessment of the patient's health status
Studiepoeng	10
Semester	1
Spesialisering	Allmennesykepleie og intensivsykepleie
Krav til forkunnskap	Ingen
Undervisningsspråk	Norsk

Emnet bygger på kunnskaper og ferdigheter studentene har tilegnet seg i arbeid med emne MAKS-C1. Hensikten med dette emnet er at studenten skal utvikle sin kliniske kompetanse i å observere, kartlegge og vurdere pasientens helsestatus. Gjennom praksisstudier og teoretisk arbeid skal studentene forbedre sin evne til å identifisere og tolke tegn, symptomer og reaksjoner hos pasienter med akutt og/eller kritisk sykdom. Emnet skal legge et grunnlag for å foreta kliniske beslutninger og prioriteringer, både i akuttsituasjoner og for å utforme en behandlingsplan.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten kunne:

- gjennomføre en systematisk klinisk vurdering av den akutt og kritisk sykes helsestatus basert på fag-, forsknings- og erfaringskunnskap
- identifisere og analysere tegn og symptomer
- identifisere akuttsituasjoner og iverksette initial behandling i samarbeid med veileder
- foreta faglig begrunnede prioriteringer ut fra vurdering av helsestatus og pasientens og pårørendes preferanser
- utforme en behandlingsplan i samarbeid med veileder

- planlegge, implementere, og resultatvurdere et pasientforløp i samarbeid med veileder og andre kolleger
- formidle faglige vurderinger og delta i beslutningsprosesser

Innhold

Introduksjon som grunnlag for vurdering av pasientens helsestatus

Endringer i sykepleieprofesjonens funksjon nasjonalt og internasjonalt

- Kunnskapsbasert praksis
- Bruk av elektroniske kilder og biblioteket

Innhenting av pasientens sykehistorie

Kliniske observasjoner, undersøkelser og prøvetaking

Kartlegging av:

- status i vitale funksjoner
- status for grunnleggende behov
- symptomer
- funksjonsevne
- personlige ressurser og preferanser

Initial behandling

Okxygenbehandling og overtrykksventilasjon

Hjerte-lungeredning

Planlegging av videre behandling og pasientforløp

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Gruppearbeid og seminar med utgangspunkt i case
- Læring i simulerings-/øvingsrom
- Veiledede praksisstudier
- Refleksjonsgrupper
- Logg

Vurderingsformer

Emnets vurderingsform: Vurdering i kliniske pasientsituasjoner av kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse knyttet til emnet. For å fremstille seg til eksamen, må studenten ha gjennomført og fått godkjent praksisstudier.

Skriftlig individuell hjemmeeksamen som tar utgangspunkt i en klinisk problemstilling. Studenten beskriver kort en klinisk situasjon som grunnlag for analyse og vurdering av pasientens helsestatus.

Analyse og vurdering begrunnes på bakgrunn av relevant litteratur og opplysninger som presenteres i situasjonsbeskrivelsen. Oppgaven skal besvares med kilder fra pensum, annen relevant litteratur og nyere forskningsartikler. Selvvalgt litteratur skal omfatte 200 sider, som inngår som del av selvvalgt pensum.

Omfang: 3.000 ord.

Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F

EMNE MAKS-A2: Håndtering av komplekse pasienttilstander

Emnenavn	Håndtering av komplekse pasienttilstander
Engelsk navn	Management of complex patient care
Studiepoeng	MAKS-A2 del 1: 15 MAKS-A2 del 2: 15
Semester	MAKS-A2 del 1: Heltid: 2. semester, deltid: 4. semester MAKS-A2 del 2: Heltid: 3. semester, deltid: 5. semester
Spesialisering	Allmennsykepleie
Krav til forkunnskap	Emnene MAKS-A1 og MAKS-C1 er bestått før eksamen i emne MAKS-A2-del 1 Emnene MAKS-A2 del 1 og MAKS-C2 er bestått før eksamen i emne MAKS-A2-del 2
Undervisningsspråk	Norsk

Emnet bygger på kunnskaper og ferdigheter studentene har tilegnet seg i arbeidet med emnene MAKS-A1 og MAKS-C1. Kunnskap fra emne MAKS-C2 vil også utgjøre et grunnlag for dette emnets læringsutbytte. Hensikten med emnet er at studenten skal kunne anvende teoretisk og klinisk kunnskap innenfor sykepleie og medisin for å forebygge, behandle og lindre komplekse tilstander og fremme rehabilitering. Gjennom teoretisk arbeid, praksisstudier og praktiske øvelser skal studentene tilegne seg kunnskap om og ferdigheter i å gjennomføre behandling med medikamenter, infusjoner og medisinsk teknologi, samt ivareta pasientens grunnleggende behov.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten kunne:

- identifisere endringer i pasientens helsetilstand og risiko for komplikasjoner basert på

- fag-, forsknings- og erfaringskunnskap
- forebygge forverring av helsesvikt
 - anvende oppdatert kunnskap om ulike behandlingsformer
 - vurdere og gjennomføre behandling av ulike sykdomstilstander i samarbeid med annet helsepersonell, pasient og pårørende
 - handle selvstendig og kunnskapsbasert
 - analysere og håndtere komplekse kliniske situasjoner
 - håndtere akutte og kritiske situasjoner
 - delta i behandlingsavgjørelser
 - veilede pasient og pårørende
 - kvalitetssikre og bruke medisinsk-teknisk utstyr
 - dokumentere og evaluere pasientbehandlingens resultater
 - bidra til en verdig livsavslutning der livsforlengende behandling avsluttes
 - gjøre rede for ansvars- og funksjonsområder i avansert klinisk sykepleie
 - gjøre rede for kjennetegn ved ulike behandlingskontekster
 - kunne identifisere og analysere faktorer av betydning for å sikre gode pasientforløp

Innhold

Del 1 (15 sp)

Funksjon og ansvar som avansert klinisk sykepleier

Akutt og kronisk syke i ulike aldre

Ulike sykdomstilstander hos kronisk og kritisk syke

Grunnleggende behov hos kronisk og kritisk syke

Akutte situasjoner

Medisinsk-teknisk utstyr

Del 2 (15 sp)

Akutt og kronisk syke i et livsløpsperspektiv

Forebygging, behandling og lindring ved ulike pasienttilstander

Smerter, stress og andre pasientreaksjoner

Avansert behandling i hjemmet

Rehabilitering

Pårørendes reaksjoner og behov

Behandlingsbegrensning og avslutning av livsforlengende behandling

Lindrende behandling

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Seminar
- Gruppearbeid
- Læring i simulerings-/øvingsrom
- Veiledede praksisstudier
- Refleksjonsgrupper
- Workshop om medisinsk teknisk utstyr i simuleringsrom og klinisk praksis

Vurderingsformer

Vurdering i kliniske pasientsituasjoner av kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse knyttet til emnet. For å fremstille seg til eksamen, må studenten ha gjennomført og fått godkjent praksisstudier.

MAKS-A2 del 1

Emnets vurderingsform: Individuell skriftlig hjemmeeksamen der studenten tar utgangspunkt i en klinisk problemstilling og drøfter denne i lys av relevant sykepleiefaglig og medisinsk kunnskap. Oppgaven skal besvares med kilder fra pensum, annen relevant litteratur og nyere forskningsartikler. Selvvalgt litteratur skal omfatte 200 sider, som inngår som del av selvvalgt pensum.

Omfang: 3.000 ord.

Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F

MAKS-A2 del 2

Emnets vurderingsform: En gruppe på 2-4 studenter presenterer en analyse av en selvvalgt klinisk pasientsituasjon og gir en begrunnet vurdering av hvordan situasjonen ble eller burde blitt håndtert. Fremlegget kan formidles for eksempel i form av en power-pointpresentasjon, i simulerings-/øvingsrom, eller på andre pedagogiske måter. Alle studentene i gruppen må delta aktivt i forberedelse og presentasjon. En uke før fremlegget leverer gruppen en disposisjon for presentasjonen.

Vurderingsuttrykk: Bestått/Ikke Bestått

EMNE MAKS-A2: Håndtering av komplekse pasienttilstander

Emnenavn	Håndtering av komplekse pasienttilstander
Engelsk navn	Management of complex patient care
Studiepoeng	MAKS-A2 del 1: 15 MAKS-A2 del 2: 15
Semester	MAKS-A2 del 1: Heltid: 2. semester, deltid: 4. semester MAKS-A2 del 2: Heltid: 3. semester, deltid: 5. semester
Spesialisering	Intensivsykepleie
Krav til forkunnskap	Emnene MAKS-A1 og MAKS-C1 er bestått før eksamen i emne MAKS-A2-del 1 Emnene MAKS-A2 del 1 og MAKS-C2 er bestått før eksamen i emne MAKS-A2-del 2
Undervisningsspråk	Norsk

Emnet bygger på kunnskaper og ferdigheter studentene har tilegnet seg i arbeidet med emnene MAKS-A1 og MAKS-C1. Kunnskap fra emne MAKS-C2 vil også utgjøre et grunnlag for dette emnets læringsutbytte. Hensikten med emnet er at studenten skal anvende teoretisk og klinisk kunnskap innenfor intensivsykepleie og intensivmedisin for å forebygge, behandle og lindre komplekse tilstander som krever behandling i spesialavdelinger. Gjennom teoretisk arbeid, praksisstudier og praktiske øvelser skal studentene tilegne seg kunnskap om og ferdigheter i å gjennomføre behandling med medikamenter, infusjoner og avansert medisinsk teknologi, samt ivareta pasientens grunnleggende behov.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten kunne:

- identifisere endringer i pasientens helsetilstand og risiko for komplikasjoner basert på fag-, forsknings- og erfaringskunnskap
- forebygge forverring av helsesvikt
- anvende oppdatert kunnskap om ulike behandlingsformer
- vurdere og gjennomføre behandling av ulike sykdomstilstander i samarbeid med annet helsepersonell, pasient og pårørende
- handle selvstendig og kunnskapsbasert
- analysere og håndtere komplekse kliniske situasjoner
- håndtere akutte og kritiske situasjoner
- delta i behandlingsavgjørelser
- veilede pasient og pårørende
- kvalitetssikre og bruke medisinsk-teknisk utstyr

- dokumentere og evaluere pasientbehandlingens resultater
- bidra til en verdig livsavslutning der livsforlengende behandling avsluttes
- gjøre rede for ansvars- og funksjonsområder i avansert klinisk sykepleie
- gjøre rede for kjennetegn ved ulike behandlingssituasjoner
- kunne identifisere og analysere faktorer av betydning for å sikre gode pasientforløp

Innhold

Del 1 (15 sp)

Funksjon og ansvar som avansert klinisk sykepleier

Ulike sykdomstilstander med svikt i vitale organer

Grunnleggende behov hos akutt kritisk syke

Akutte situasjoner

Intensivpasienten i ulike aldre

Medisinsk-teknisk utstyr

Del 2 (15 sp)

Intensivpasienten i ulike aldre

Forebygging, behandling og lindring i ulike pasientsituasjoner

Smerter, stress og andre pasientreaksjoner

Traumer, ulykker og forgiftninger

Infeksjoner og immunsvikt

Transplantasjoner og organdonasjon

Rehabilitering

Akutte tilstander hos gravide og fødende

Pårørendes reaksjoner og behov

Behandlingsbegrensning og avslutning av livsforlengende behandling ved livets slutt

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Seminar
- Gruppearbeid
- Læring i simulerings-/øvingsrom
- Veiledede praksisstudier
- Refleksjonsgrupper

- Workshop om medisinsk teknisk utstyr i simuleringsrom og klinisk praksis

Vurderingsformer

Vurdering i kliniske pasientsituasjoner av kunnskaper, ferdigheter og generell kompetanse knyttet til emnet. For å fremstille seg til eksamen, må studenten ha gjennomført og fått godkjent praksisstudier.

MAKS-A2 del 1

Emnets vurderingsform: Individuell skriftlig hjemmeeksamen der studenten tar utgangspunkt i en klinisk problemstilling og drøfter denne i lys av relevant sykepleiefaglig og medisinsk kunnskap. Oppgaven skal besvares med kilder fra pensum, annen relevant litteratur og nyere forskningsartikler. Selvvalgt litteratur skal omfatte 200 sider, som inngår som del av selvvalgt pensum.

Omfang: 3.000 ord.

Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F

MAKS-A2 del 2

Emnets vurderingsform: En gruppe på 2-4 studenter presenterer en analyse av en selvvalgt klinisk pasientsituasjon og gir en begrunnet vurdering av hvordan situasjonen ble eller burde bli håndtert. Fremlegget kan formidles for eksempel i form av en power-pointpresentasjon, i simulerings/øvingsrom, eller på andre pedagogiske måter. Alle studentene i gruppen må delta aktivt i forberedelse og presentasjon. En uke før fremlegget leverer gruppen endisposisjon for fremlegget.

Vurderingsuttrykk: Bestått/Ikke bestått

EMNE MAKS-A3: Organisasjon og samhandling

Emnenavn	Organisasjon og samhandling
Engelsk navn	Organization and coordination of care
Studiepoeng	10
Semester	3
Spesialisering	Allmennsykepleie og intensivsykepleie
Krav til forkunnskap	Ingen
Undervisningsspråk	Norsk

Hensikten med emnet er å utvikle studentenes kompetanse i å samarbeide og samhandle på tvers av profesjoner og tjenestenivåer. Emnet setter fokus på nåværende og fremtidige funksjonsområder og arbeidskontekster for en avansert sykepleierrolle samt på relevante helsepolitiske føringer og rammebetingelser. Emnet setter også fokus på hvordan helsetjenester organiseres, sikres og koordineres, samt muligheter og utfordringer ved tverrprofesjonelt samarbeid og kommunikasjon. Gjennom en blanding av praktiske øvelser, hospitering i praksis og teoretiske studier, skal studentene settes i stand til å se sammenhengen mellom organisatoriske ordninger, profesjonelle relasjoner, arbeidsmiljø og kvaliteten på tjenestene.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten:

- ha kunnskap om helsepolitiske rammer og styringsformer relevante for fagområdet
- kunne drøfte utviklingen av sykepleieres yrkesrolle nasjonalt og internasjonalt
- kunne gjøre rede for organisatoriske og relasjonelle faktorer av betydning for helsetjenester til akutt og kronisk syke og egen profesjonsutøvelse
- ha avansert kompetanse til å kommunisere og samhandle på individ- og systemnivå
- kunne etablere og lede tverrfaglig team
- ha avansert kunnskap om dokumentasjons- og informasjonssystemer
- kunne reflektere over og bruke dokumentasjons- og informasjonssystemer
- kunne vurdere og bidra til å utvikle sikkerheten i og kvaliteten på rutiner, prosedyrer og tjenester

Innhold

Helsepolitiske rammer

Profesjon og organisasjon

Kommunikasjon, tverrprofesjonelt samarbeid, samhandling og samordning

Arbeidsorganisering og ledelse

Informasjons- og dokumentasjonssystemer

Pasientsikkerhetssystemer og kvalitetsarbeid

Undervisning og veiledning

Pasientmedvirkning

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Seminar
- Rollespill
- Selvstudium
- Praksisstudier ved hospitering

Vurderingsformer

For å fremstille seg til eksamen, må studenten ha gjennomført og fått godkjent hospiteringsperioden.

Emnets vurderingsform: Skriftlig hjemmeeksamen over oppgitt tema. Besvarelsen kan leveres som individuelt arbeid eller fra en gruppe bestående av 2-4 studenter.

Omfang: 3.000 ord

Vurderingsuttrykk: Bestått/Ikke bestått

MAKS-A 4: Verdier og etiske utfordringer i klinisk praksis

Emnenavn	Verdier og etiske utfordringer i klinisk praksis
Engelsk navn	Values and ethical dilemmas in clinical practice
Studiepoeng	5
Semester	3
Spesialisering	Allmennsykepleie og intensivsykepleie
Krav til forkunnskap	Ingen
Undervisningsspråk	Norsk

Hensikten med dette emnet er å belyse ulike verdier og verdikonflikter som gjør seg gjeldende i klinisk praksis. Emnet har som mål at studentene skal få økt sin bevissthet om strukturelle, kontekstuelle, relasjonelle og individuelle faktorer som påvirker profesjonell praksis og den enkelte yrkesutøvers mulighet til å utøve faglig og etisk forsvarlig helsehjelp. Emnet gir studentene en fordypning i noen utvalgte etiske perspektiv og utfordringer som er særlig aktuelle i møte med akutt og kritisk syke i et multikulturelt og komplekst helsevesen.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten kunne:

- reflektere over betydningen av relasjoner, kontekst og strukturer for utøvelsen av profesjonell og etisk forsvarlig praksis
- reflektere over betydningen av egne og andres verdier og livssyn for klinisk praksis
- gjøre rede for muligheter og begrensninger ved egen rolle som forvalter av verdier i et komplekst helsevesen
- kritisk vurdere virksomme verdier i helsevesenet generelt og egen profesjon spesielt
- identifisere aktuelle verdikonflikter i (egen) klinisk praksis
- drøfte relevante etiske utfordringer ut fra ulike etiske perspektiv og hensyn
- begrunne og argumentere for egne handlingsvalg overfor andre involverte
- initiere og delta i samtaler om eksistensielle spørsmål knyttet til sykdom og død

Innhold

Etikk, relasjoner og kontekst

Personlig ansvar, institusjonelle rammer og pasientenes og pårørendes rettigheter

Profesjonell makt og avmakt

Verdikonflikter i en multikulturell kontekst

Teknologi og verdier

Prioriteringsbeslutninger og rettferdighetshensyn

Behandlingsbegrensning/avslutning av livsforlengende behandling

Eksistensielle utfordringer knyttet til alvorlig sykdom og død

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Seminar
- Refleksjonsgrupper
- Selvstudium

Vurderingsform

Emnets vurderingsform: Gruppeeksamen bestående av en muntlig presentasjon der en erfart etisk utfordring fra klinisk praksis gjøres rede for, analyseres, og ulike handlingsmuligheter drøftes. Før fremlegget leverer gruppen en disposisjon

Vurderingsuttrykk: Bestått/Ikke bestått

MODUL B: VITENSKAPSTEORI, KUNNSKAPSSYN OG FORSKNINGSMETODE

Emne MAKS-B1: Vitenskapsteori og forskningsmetode

Emnenavn	Vitenskapsteori og forskningsmetode
Engelsk navn	Theory of science and methods
Studiepoeng	10
Semester	Heltid: 1. semester Deltid: 2. semester
Spesialisering	Fellesemne
Krav til forkunnskap	Ingen
Undervisningsspråk	Norsk

Emnet skal gi studentene grunnlag for å se sammenhengen mellom vitenskapsteoretiske posisjoner, forskningstradisjoner og kunnskapssyn. Studentene skal tilegne seg en forståelse av hvilke former for kunnskap som er nødvendig og velegnet for utøvelse av avansert klinisk sykepleie.

Emnet setter fokus på forholdet mellom problemstilling og metodisk tilnærming, forskningsmetoders anvendelsesområder og metodenes muligheter og begrensninger. Emnet gir en innføring i fasene i forskningsprosessen, samt fremgangsmåter ved datainnsamling og analyse av kvalitative og kvantitative data. Forskningsetiske prinsipper og utfordringer i forskning inngår i emnet. Hensikten er at studentene tilegner seg kunnskaper for å kunne forholde seg kritisk til ulike typer forskningsstudier og resultater, samt ha tilstrekkelige kunnskaper til å begrunne og beskrive valg av metode i eget forskningsarbeid.

Læringsutbytte

Etter fullført emne forventes det at studenten har

- inngående kunnskaper om ulike forskningsdesign og metoder
- inngående kunnskaper om ulike former for kunnskap
- inngående kunnskaper om det vitenskapsteoretiske grunnlaget for ulike forskningstradisjoner
- inngående kunnskaper om forskningsprosessen
- inngående kunnskaper om forskningsetiske retningslinjer

Etter fullført emne forventes det at studenten kan

- gjennomføre avanserte søk i forskningslitteratur innen aktuelt fagfelt og kritisk vurdere søkeresultatene
- vurdere og begrunne valg av forskningsmetode
- vurdere forskningsetiske utfordringer
- vurdere forskningsstudier med kvantitative og kvalitative forskningsdesig
- reflektere over helsefagenes vitenskapstradisjoner og kunnskapssyn og hvordan disse får betydning for forskning og klinisk praksis
- vurdere forskningsresultaters relevans for egen klinisk praksis

Innhold

Vitenskapsteoretiske posisjoner

Kunnskapssyn og kunnskapsformer i klinisk praksis og forskning

Forskningsetiske problemstillinger

Forholdet mellom vitenskapsteori og forskningsdesign

Forskningsdesign, problemstillinger og forskningsmetoder

Forskningsprosessen

Forskningsetikk og personvernregulering

Oppbygning av forskningsartikler

Forskningsformidling og publisering

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Seminar med studentfremlegg og studentrespons
- Gruppearbeid

Vurderingsform

Emnets vurderingsform: Skriftlig individuell hjemmeeksamen basert på gitt oppgavetekst

Varighet: 48 timer

Omfang: Maksimalt 2.000 ord

Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F

Emne MAKS-B2: Prosjektplanlegging

Emnenavn	Prosjektplanlegging
Engelsk navn	Project planning
Studiepoeng	5
Semester	Heltid: 2. semester Deltid: 4. semester
Spesialisering	Allmennsykepleie og intensivsykepleie
Krav til forkunnskap	Emne MAKS-B1 og MAKS-A1 er bestått.
Undervisningsspråk	Norsk

Emnet skal bidra til at studenten tilegner seg kunnskap om hvordan fag- og forskningsprosjekter utvikles, planlegges og gjennomføres, samt hvordan en prosjektplan utformes. Studenten skal utvikle en plan for eget masterprosjekt som tar utgangspunkt i en klinisk problemstilling innenfor sitt spesialiseringsområde.

Læringsutbytte

Etter fullført emne forventes det at studenten har

- inngående kunnskaper om prosjektplanlegging og faktorer som kan fremme og hemme gjennomføringen av kliniske utviklingsprosjekter
- inngående kunnskaper om likheter og forskjeller mellom utviklings- og forskningsprosjekter
- inngående kunnskap om forskningen på temaet for eget masterprosjekt
- inngående kunnskap om søknadsprosesser for nødvendige tillatelser

Etter fullført emne forventes det at studenten kan

- anvende relevant kunnskap og forskning i utvikling av en prosjektplan på masternivå
- analysere og forholde seg kritisk til fag- og forskningslitteratur, og formulere hensikt og problemstilling i eget masterprosjekt basert på tidligere forskning
- vurdere om en problemstilling er forskbar
- vurdere datainnsamlingsmetoder og analysestrategier som er egnet til å svare på ulike problemstillinger
- utforme prosjektplan for eget masterprosjekt
- planlegge fagutviklings- og forskningsprosjekter
- forplikte seg på å etterfølge forskningsetiske retningslinjer

Innhold

Fagutviklingsprosjekter versus forskningsprosjekter
Kunnskap om gjennomføring av fagutviklingsprosjekter
Fra idé til problemstilling
Undersøkelse av forskningsfeltet innen valgt tematikk
Teoretiske perspektiver
Legitimering og avgrensning av prosjekter
Valg av forskningsmetode, datainnsamlingsmetode og analysemetode
Forskningsetiske retningslinjer

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Seminar med prosjektpresentasjon og studentrespons
- Individuell veiledning

Vurderingsform

Emnets vurderingsform: Individuell hjemmeeksamen der studenten skal utarbeide en prosjektplan med utgangspunkt i den kliniske problemstillingen studenten ønsker å arbeide med i egen masteroppgave. Prosjektplanen skal inneholde alle hovedelementene i en prosjektbeskrivelse.

Omfang: Besvarelsen kan være inntil 10 sider.

Vurderingsuttrykk: Bestått/Ikke bestått

MODUL C: MEDISINSK OG NATURVITENSKAPELIG KUNNSKAPSGRUNNLAG

EMNE MAKS-C1: Patofysiologi ved akutt og kritisk sykdom

Emnenavn	Patofysiologi ved akutt og/eller kritisk sykdom
Engelsk navn	Pathophysiology of acute and/or critical illness
Studiepoeng	10
Semester	1
Spesialisering	Allmennsykepleie og intensivsykepleie
Krav til forkunnskap	Ingen
Undervisningsspråk	Norsk

Hensikten med emnet er at studenten skal utvikle sine kunnskaper om patofysiologi ved sykdomstilstander i ulike aldre. Studentene skal lære seg å gjenkjenne patofysiologiske prosesser og utvide sin kunnskap om hvordan sykdomstilstander starter, utvikles og behandles.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten kunne:

- vise kunnskap om patofysiologiske prosesser ved aktuelle sykdomstilstander hos akutt og/eller kritisk syke i ulike aldre
- identifisere og analysere tegn og symptomer på patofysiologiske prosesser i kliniske situasjoner
- vise kunnskap om prøver og undersøkelser som brukes i kartleggingen av pasientens sykdomssituasjon

Innhold

Patofysiologi og intensivmedisin ved svikt/sykdom/skade/kirurgi i

- Lungene og respirasjonssystemet
- Hjertet, nyrene og sirkulasjonssystemet
- Hjernen og nervesystemet
- Fordøyelsessystemet

Forstyrrelser i syre-basebalansen

Forstyrrelser i væske- og elektrolyttbalansen

Koagulasjonssvikt

Infeksjoner

Prøver og undersøkelser

Prinsipper ved overtrykksventilasjon

Hjerte-lungeredning

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Arbeid med caseoppgaver individuelt og i grupper
- Simulerings-/øvingsrom

Vurderingsformer

Emnets vurderingsform: Individuell skoleeksamen

Varighet: 4 timer
Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F

EMNE MAKS-C2: Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling

Emnenavn	Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling
Engelsk navn	Pathophysiology, pharmacology and medical therapy
Studiepoeng	10
Semester	2
Spesialisering	Allmennsykepleie
Krav til forkunnskap	Emne MAKS-C1 er bestått
Undervisningsspråk	Norsk

Hensikten med emnet er at studentene skal tilegne seg kunnskap om ulike typer medikamenter og væsker, og lære seg å identifisere virkninger og bivirkninger av disse. Videre skal emnet gi studenten en forståelse av farmakodynamiske og farmakokinetiske prinsipper og hvilke krav som stilles til forsvarlig håndtering av væsker og medikamenter. Studenten skal også tilegne seg kunnskaper i allmenn- og akuttmedisin for å forebygge, behandle og lindre komplekse tilstander hos kronisk syke med akutt forverring som krever behandling i spesialist- og kommunehelsetjenesten.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten kunne:

- vise kunnskap om medikamenter og væsker brukt i behandlingen av akutt kritisk syke
- vise kunnskap om patofysiologiske prosesser og medisinsk behandling ved aktuelle sykdomstilstander hos akutt og kronisk syke pasienter
- identifisere virkninger og bivirkninger av væske- og medikamentbehandling i kliniske situasjoner
- vise en reflektert holdning til og forsvarlig bruk av medikamenter

Innhold

Farmakologi og væskebehandling (Felles for allmennsykepleie og intensivsykepleie)

- Farmakokinetikk og farmakodynamikk
- Interaksjoner og bivirkninger
- Legemiddelhåndtering og administrering (lover, forskrifter)

- Legemiddelregning
- Anestesimidler og smertestillende medikamenter
- Antibiotika og immunsuppressive medikamenter
- Medikamenter ved svikt i vitale funksjoner
- Medikamenter ved akuttbehandling avansert hjerte-lungeredning
- Væskebehandling, elektrolyttbehandling og blodtransfusjon

Patofysiologi og medisinsk behandling hos akutt og kronisk syke:

- Immunsvikt.
- Hypotermi og hypertermi
- Multiorgansvikt
- Multitraume/Traumemetabolisme
- Endokrin svikt
- Sepsis
- Svikt/sykdom i lungene
- Svikt/sykdom i hjerte, nyrer og sirkulasjonssystemet
- Sykdom/skade i hodet/hjernen
- Svikt i det gastrointestinale system
- Avansert hjerte-lungeredning

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Arbeid med caseoppgaver individuelt og i gruppe
- Simulerings- øvingsrom

Vurderingsformer

Emnets vurderingsform: Individuell skoleeksamen

Varighet: 4 timer

Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F

EMNE MAKS-C2: Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling

Emnenavn	Patofysiologi, farmakologi og medisinsk behandling
Engelsk navn	Pathophysiology, pharmacology and medical therapy
Studiepoeng	10
Semester	2
Spesialisering	Intensivsykepleie
Krav til forkunnskap	Emne MAKS-C1 er bestått
Undervisningsspråk	Norsk

Hensikten med emnet er at studentene skal tilegne seg kunnskap om ulike typer medikamenter og væsker, og lære seg å identifisere virkninger og bivirkninger av disse. Videre skal emnet gi studenten en forståelse av farmakodynamiske og farmakokinetiske prinsipper og hvilke krav som stilles til forsvarlig håndtering av væsker og medikamenter. Studenten skal også tilegne seg kunnskaper i intensivmedisin for å forebygge, behandle og lindre komplekse tilstander hos intensivpasienter som krever behandling i spesialavdelinger.

Læringsutbytte

Etter fullført emne skal studenten kunne:

- vise kunnskap om medikamenter og væsker brukt i behandlingen av akutt kritisk syke
- vise kunnskap om patofysiologiske prosesser og intensivbehandling ved aktuelle tilstander hos intensivpasienter i ulike aldre
- identifisere virkninger og bivirkninger av væske- og medikamentbehandling i kliniske situasjoner
- vise en reflektert holdning til og forsvarlig bruk av medikamenter

Innhold

Farmakologi og væskebehandling (Felles for allmennsykepleie og intensivsykepleie)

- Farmakokinetikk og farmakodynamikk
- Interaksjoner og bivirkninger
- Legemiddelbehandling og administrering (lover, forskrifter)
- Legemiddelregning
- Anestesimidler og smertestillende medikamenter
- Antibiotika og immunsuppressive medikamenter
- Medikamenter ved svikt i vitale funksjoner
- Medikamenter ved akuttbehandling avansert hjerte-lungeredning

- Væskebehandling, elektrolyttbehandling og blodtransfusjon

Patofysiologi og intensivmedisinsk behandling hos akutt og kritisk syke:

- Immunsvikt
- Hypotermi og hypertermi
- Multiorgansvikt
- Multitraume/traumemetabolisme
- Endokrin svikt
- Svikt i det gastrointestinale system
- Sepsis
- Akutt respiratorisk distress syndrome (ARDS)
- Pediatri og nyfødtmedisin
- Avansert intensivbehandling (ECMO, dialyse, NO-gass, hjertestøtte)
- Avansert hjerte-lungeredning

Arbeids- og undervisningsformer

- Ressursforelesninger
- Arbeid med caseoppgaver individuelt og i gruppe
- Simulerings- øvingsrom

Vurderingsform

Emnets vurderingsform: Individuell skoleeksamen

Varighet: 4 timer

Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F

MODUL D: MASTEROPPGAVE

Emnenavn	Masteroppgaven
Engelsk navn	Master thesis
Studiepoeng	30
Semester	Heltid: 4. semester Deltid: 5. og 6. semester
Spesialisering	Fellesemne
Krav til forkunnskap	Alle emner i studiet, totalt 90 studiepoeng er bestått
Undervisningsspråk	Norsk

Hensikten med emnet er at studenten skal få erfaring med å gjennomføre et avgrenset vitenskapelig arbeid innenfor sitt spesialiseringsområde. Arbeidet skal ta utgangspunkt i og bidra med relevant kunnskap for å utvikle det kliniske felt. Emnet består av et selvstendig vitenskapelig arbeid og deltagelse i masteroppgaveseminarer.

Læringsutbytte

Etter fullført emne forventes det at studenten har:

- inngående og spesialisert kunnskap om foreliggende fag- og forskning på temaområde for masteroppgaven
- inngående og spesialisert kunnskap om den vitenskapelige metoden som benyttes i eget masterprosjekt

Etter fullført emne forventes det at studenten kan:

- kritisk vurdere og drøfte valg av forskningsmetode
- kritisk vurdere, analysere og sammenstille tidligere relevant forskning for valgt temaområde
- gjennomføre en selvstendig og avgrenset studie som er relevant for studiets målgruppe
- kritisk og selvstendig analysere og tolke egne forskningsdata og resultater
- forholde seg analytisk til vitenskapelig arbeid
- vise selvstendighet og innsikt i behandlingen av et selvvalgt tema
- gjennomføre et vitenskapelig arbeid i henhold til forskningsetiske normer og retningslinjer for god forskning, og vise evne til forskningsetiske overveielser
- presentere egen studie i tråd med anerkjente vitenskapelige prinsipper

Innhold

Temaet for masteroppgaven skal være relatert til kandidatens spesialområde innenfor allmennsykepleie eller intensivsykepleie. Arbeidet med mastergradsoppgaven vil bidra til at kandidaten fordypet seg innen sitt spesialiseringsområde og i forskningsmetoder gjennom individuelle studier samt presentasjoner og diskusjoner på mastergradsseminar. For å sikre innholdets relevans og studentenes studieprogresjon, vil mastergradsseminarene organiseres etter tema ut fra hvor studentene er i forskningsprosessen. Temaet som studentene velger, kan utforskes i form av en teoretisk analyse av foreliggende forskning, som et forskningsbasert

fagutviklingsprosjekt eller som del av et pågående forskningsarbeid ved høyskolen eller andre samarbeidende institusjoner.

Arbeids- og undervisningsformer:

- Seminarer
- Arbeid med egen masteroppgave
- Individuell veiledning og veiledning i gruppe

Studentene må legge opp selvvalgt pensum i forbindelse med masteroppgaven – totalt 1.500 sider. Selvvalgt pensum må inkludere metodelitteratur relatert til den valgte metoden i masteroppgaven. Studentene må selv ta ansvar for å velge litteratur de ikke har hatt tidligere. Selvvalgt pensum til masteroppgaven godkjennes av veileder.

Vurderingsformer

- Forutsetning:** Studentens deltakelse på oppgaveseminar er obligatoriske og må godkjennes før masteroppgaven kan leveres.
Studenten må legge opp selvvalgt pensum i forbindelse med masteroppgaven – totalt 1.500 sider. Krav til godkjenning av selvvalgt pensum og krav som stilles i tilknytning til deltakelse på oppgaveseminar, framgår i emnets læringsplan.
- Form:** Masteroppgaven skrives som en monografi eller som en vitenskapelig artikkel med en utdypende refleksjonsoppgave.
Masteroppgaven kan skrives individuelt eller i gruppe på 2-3 studenter. Dersom arbeidet med masteroppgaven gjennomføres i gruppe, må den enkelte students bidrag beskrives, eksempelvis i et notat som vedlegges masteroppgaven.
- Omfang:** Monografier skal ha et omfang på maksimalt 15.000 ord.

Ved artikkelformat skal artikkelen møte kravene til publisering i et angitt vitenskapelig tidsskrift med fagfelleevaluering. Dette innebærer at antall ord i artikkelen avgjøres av det valgte tidsskriftet. Refleksjonsoppgaven

skal inneholde en utdypning av metodiske spørsmål. Omfanget av refleksjonsoppgaven er maksimalt 2.000 ord.

Vurderingsuttrykk: Gradert karakter A-F.

Veiledning

Høgskolen tildeler veileder og antall timer til veiledning. Høgskolen inngår skriftlig veiledningsavtale med hver student.